

a) Sen prexuízo do establecido na Decisión 2003/828/CE, da Comisión, do 25 de novembro de 2003, relativa ás zonas de protección e vixilancia en relación coa febre catarral ovina, os movementos de animais para vida con destino a explotacións situadas dentro da zona de seguridade, coas seguintes condicións:

Os animais que se trasladen para vida, deberán ser analizados, mediante as técnicas de ELISA e RTPCR, con antelación ao movemento, nun número tal que asegure, polo menos, o achado dun animal infectado cunha prevalencia do 30%, cun intervalo de confianza do 95% (este valor encóntrase entre 5 e 10 animais).

Todos os animais obxecto do traslado deberán ser desinsectados no momento da toma de mostras, co obxecto de quedaren protexidos dos vectores entre o período da toma de mostras e a carga.

b) Movemento de animais para o seu sacrificio directo e inmediato en matadoiros de calquera das tres zonas.

Estes movementos levaranse a cabo nas condicións previstas no número 3 do artigo 3, a excepción da recollida na letra d) cando se trate de animais para vida.

2. Prohíbese a entrada de animais de especies sensibles, desde o resto do territorio nacional, a excepción dos provenientes de explotacións situadas na zona libre.

Artigo 5. Zona libre.

1. Prohíbese a entrada, na zona libre, de animais de especies sensibles con orixe en explotacións situadas na zona de seguridade ou na zona restrinxida.

2. Non obstante o disposto no punto anterior, permítese a entrada na zona libre de animais con orixe en explotacións situadas na zona de seguridade, sempre que vaian destinados ao seu sacrificio directo e inmediato en matadoiro, logo da autorización expresa da autoridade competente en materia de sanidade animal de destino. Estes movementos levaranse a cabo nas condicións previstas no punto 3 do artigo 3.

Artigo 6. Animais das especies equinas.

Para os movementos de animais das especies equinas, con orixe ou destino en explotacións das zonas restrinxida ou de seguridade, deberanse cumprir as seguintes condicións:

a) Os animais obxecto de movemento serán desinsectados coa antelación precisa. Así mesmo, os vehículos de transporte deberán ser desinsectados antes da carga.

b) A carga e o transporte dos animais realizaranse preferentemente nas horas centrais do día e, en todo caso, fóra das horas de máxima actividade do vector.

Artigo 7. Réxime sancionador.

En caso de incumprimento do disposto nesta orde será de aplicación o réxime de infraccións e sancións previsto na Lei 8/2003, do 24 de abril, de sanidade animal, sen prexuízo das posibles responsabilidades civís, penais ou doutra orde que poidan concorrer.

Disposición derradeira primeira. Título competencial.

Esta orde dítase de acordo co previsto no artigo 149.1.16.^a da Constitución, polo que se lle atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de bases e coordinación xeral da sanidade, a excepción da regulación relativa ás importacións e exportacións de animais, que se dita de acordo co previsto no artigo 149.1.16.^a, primeiro inciso, da Constitución, polo que se lle atribúe ao

Estado a competencia exclusiva en materia de sanidade exterior.

Disposición derradeira segunda. Vixencia das medidas.

As medidas previstas nesta orde quedarán sen efecto a partir do 12 de novembro de 2004.

Disposición derradeira terceira. Entrada en vigor.

Esta orde entrará en vigor o mesmo día da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 22 de outubro de 2004.

ESPINOSA MANGANA

MINISTERIO DO INTERIOR

18332 *ORDE INT/3452/2004, do 14 de outubro, pola que se establece a implantación progresiva do permiso de condución en formato de tarxeta de plástico. («BOE» 259, do 27-10-2004.)*

O Regulamento xeral de condutores, aprobado polo Real decreto 772/1997, do 30 de maio, modificado polo Real decreto 1598/2004, do 2 de xullo, introduce no seu anexo I bis o permiso de condución en formato de tarxeta de plástico, de conformidade co modelo do anexo I bis da Directiva 91/439/CEE, introducido pola Directiva 96/47/CE, do 23 de xullo de 1996, que modifica aquela. Este formato, maioritariamente adaptado polos demais Estados membros da Unión Europea, ofrece maiores garantías contra a falsificación e, por outra parte, está menos exposto á deterioración polo uso.

A implantación do novo modelo, por razóns técnicas, debe efectuarse de forma progresiva, conforme determina a disposición transitoria décimo primeira do citado regulamento, na redacción dada polo Real decreto 1598/2004, que inclúe a determinación da fotografía incorporada ao documento.

Na súa virtude, en uso da autorización outorgada pola disposición derradeira única do Regulamento xeral de condutores, dispoño:

Punto primeiro. *Calendario de implantación do novo modelo de permiso de condución.*

A expedición do novo modelo de permiso de condución, previsto no anexo I bis do Regulamento xeral de condutores, aprobado por Real decreto 772/1997, do 30 de maio, modificado polo Real decreto 1598/2004, do 2 de xullo, para a obtención do cal for necesario superar as correspondentes probas de aptitude, e a daqueles cuxa vixencia vencese, realizarase a partir do 2 de novembro de 2004 nas xefaturas provinciais de Tráfico de Asturias e Córdoba. A partir de xaneiro de 2005 este procedemento de expedición irase estendendo progresivamente ao resto das provincias, de maneira que durante o mes de abril de 2005 se conclúa a implantación do novo modelo en todo o territorio nacional.

Punto segundo. *Dimensións da fotografía.*

As dimensións da fotografía para o novo modelo de permiso de condución serán 25 x 32 milímetros.

Disposición transitoria única. *Vixencia dos permisos de condución expedidos de conformidade co modelo do anexo I do Regulamento xeral de condutores.*

Os permisos de condución expedidos de conformidade co anexo I do Regulamento xeral de condutores seguirán sendo válidos ata a data de expiración do seu período de vixencia.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Esta orde entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no Boletín Oficial del Estado.

Madrid, 14 de outubro de 2004.

ALONSO SUÁREZ

MINISTERIO DE ECONOMÍA E FACENDA

18398 *REAL DECRETO 2063/2004, do 15 de outubro, polo que se aproba o Regulamento xeral do réxime sancionador tributario. («BOE» 260, do 28-10-2004.)*

I

O réxime sancionador tributario foi obxecto dunha profunda reforma coa promulgación da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, e por iso resulta imprescindible a renovación das normas que constitúen o desenvolvemento regulamentario desta materia, dado que a normativa ata agora vixente, integrada fundamentalmente polo Real decreto 1930/1998, do 11 de setembro, polo que se desenvolve o réxime sancionador tributario e se introducen as adecuacións necesarias no Real decreto 939/1986, do 25 de abril, polo que se aproba o Regulamento xeral da inspección dos tributos, non se correspondía coa diferente estrutura e sistemática do novo réxime sancionador que incorpora a Lei 58/2003, do 17 de decembro.

O novo réxime sancionador caracterízase fundamentalmente polos seguintes aspectos:

a) A separación conceptual entre débeda tributaria e sanción tributaria.

b) A aplicación dos principios xerais en materia sancionadora consagrados na Constitución e nas normas xerais de dereito administrativo, entre os cales destacan o de legalidade, tipicidade, responsabilidade, presunción de inocencia, proporcionalidade, non-concorrenza e irretroactividade das disposicións sancionadoras non favorables.

c) A nova tipificación das infraccións, que adopta a clasificación tripartita de infraccións leves, graves e moi graves da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

d) A introdución de novas reducións das sancións para os supostos de actas con acordo e de pagamento sen recurso da sanción.

e) A especial relevancia outorgada ao aspecto subxectivo da infracción, de modo que, en termos xerais, a cualificación dunha infracción como grave require a existencia de ocultación, e a cualificación como moi grave require a concorrencia de medios fraudulentos, como

expresións específicas do ánimo fraudulento en materia tributaria.

f) E o incremento da seguridade xurídica, de forma que se tratou de reducir o grao de discrecionalidade administrativa na aplicación do réxime sancionador. Para lograr este obxectivo revisáronse os criterios necesarios para a cuantificación exacta da sanción e incluíronse no texto legal as regras para a súa aplicación. Con esta reforma e coa nova clasificación tripartita das infraccións conseguíronse reducir os intervalos previstos no réxime anterior para o cálculo dalgunhas sancións.

Estas dúas últimas circunstancias mencionadas condicionan o desenvolvemento regulamentario do novo réxime sancionador, posto que as necesidades son moi diferentes das que existían baixo a normativa que agora se derroga. En efecto, o Real decreto 1930/1998, do 11 de setembro, así como o seu precedente, o Real decreto 2631/1985, do 18 de decembro, sobre procedemento para sancionar as infraccións tributarias, tiña como obxectivo fundamental, ademais de establecer as necesarias normas procedementais, concretar os intervalos que establecía a anterior Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria, para a cuantificación das sancións.

En cambio, a norma regulamentaria que agora se aproba responde a unha finalidade diferente, xa que, como se indicou, no novo réxime sancionador establecido pola Lei 58/2003, do 17 de decembro, é a propia lei a que determina na maioría dos casos a contía exacta da sanción que procede para cada infracción tributaria. Por tanto, a necesidade da norma regulamentaria céntrase en establecer as fórmulas de cálculo necesarias para a correcta aplicación de determinados conceptos legais conforme a nova sistemática empregada, ademais de regular o necesario desenvolvemento do procedemento sancionador.

II

A nova Lei xeral tributaria configura como eixe central das infraccións que xeran prexuízo económico o elemento subxectivo concorrente en cada caso, concretado basicamente na ocultación e nos medios fraudulentos. Para a aplicación do novo réxime establécese como regra fundamental a cualificación unitaria da infracción, de modo que, tal e como resulta do artigo 184 da lei, cando nunha determinada regularización se aprecie simultaneamente a concorrencia de ocultación, medios fraudulentos ou calquera outra circunstancia determinante da cualificación da infracción, analizarase a incidencia que cada unha destas circunstancias ten sobre a base da sanción para os efectos de determinar a cualificación da infracción como leve, grave ou moi grave. Unha vez cualificada, a infracción considerarase única e a porcentaxe de sanción que corresponda aplicarase sobre toda a base da sanción.

A incidencia de cada circunstancia mídese en forma de relacións ou proporcións entre diversas magnitudes, cuxa concreción e forma de cálculo trata de resolver esta norma regulamentaria, para reducir as marxes da actuación administrativa no cálculo das sancións. Isto resulta especialmente necesario tendo en conta a casuística propia dun réxime sancionador, dado que nunha mesma regularización, ademais dos incrementos de tributación que determinan a infracción, poden existir tamén partidas que determinan unha maior débeda tributaria pero que non son obxecto de sanción.

En relación coas infraccións que non levan consigo prexuízo económico para a Facenda pública e consisten esencialmente no incumprimento de deberes ou obrigas formais, o desenvolvemento regulamentario contén regras que intentan aclarar a incompatibilidade de determinados tipos infractores de acordo co principio de non-concorrenza de sancións tributarias establecido no artigo 180 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.